

jednostka budżetowa
miasta stołecznego
Warszawy

STANDARZY ADAPTACJI

Żłobek nr 20
ul. Wilcza 27a
00-544 Warszawa

#WARSZAWADLANAJMŁODSZYCH

W warszawskich żłobkach publicznych przyjęto standardy pracy w zakresie współpracy z rodzicami w okresie adaptacji, są nimi:

- Placówka organizuje adaptację nowych dzieci tak, by móc poświęcić uwagę każdemu z nich
- Rodzice lub inne bliskie dorosłe osoby towarzyszą dziecku w czasie adaptacji
- W placówce prowadzi się różne działania ułatwiające dzieciom adaptację
- Kadra uważnie buduje relacje z dzieckiem, szanując jego potrzeby
- Kadra rozpoznaje moment zakończenia adaptacji dziecka i wie, kiedy dziecko jest gotowe do rozstania z rodzicem
- Kadra zaznajamia rodziców z przebiegiem procesu adaptacji i jego znaczeniem dla zdrowia i rozwoju dzieci
- W trakcie adaptacji kadra daje wsparcie rodzicom w sytuacjach dla nich trudnych

*Standardy w obszarze *Współpraca z rodzicami w okresie adaptacji* zostały opracowane na podstawie: [Jakość od początku. Standardy jakości opieki i wspierania rozwoju dzieci do lat 3. \(2019\) pod redakcją Moniki Rościszewska–Woźniak.](#)

Placówka organizuje adaptację nowych dzieci tak, by móc poświęcić uwagę każdemu z nich

- Dzielimy dzieci z opiekunami na podgrupy w różnych ramach czasowych (harmonogram adaptacji).
- Zaznajamiamy dzieci i rodziców z pomieszczeniami w grupach dziecięcych.
- Informujemy rodziców o rozkładzie dnia pobytu dziecka w żłobku i innych ważnych kwestiach organizacyjnych.
- Prowadzimy zabawy z udziałem dzieci i rodziców.
- Stopniowo wydłużamy czas pobytu dzieci w żłobku.

Rodzice lub inne bliskie dorosłe osoby towarzyszą dziecku w czasie adaptacji

- Podczas pobytu w placówce, w czasie adaptacji, dziecku towarzyszy jeden rodzic lub opiekun prawny.
- Rodzic/opiekun prawny uczestniczy w zabawach organizowanych przez opiekunki.
- Rodzic/opiekun prawny nie korzysta z telefonu w trakcie adaptacji oraz podczas przyprowadzania i odbierania dziecka ze żłobka (całą swoją uwagę poświęca dziecku).
- Pożegnanie z dzieckiem powinno być krótkie - nawet jeśli ono płacze, przytulamy, mówimy zgodnie z prawdą, kiedy wrócimy (np. po obiedzie), całujemy i wychodzimy. Przedłużanie momentu pożegnania zazwyczaj tylko pogarsza sytuację, powodując kolejny stres i lęzy u dziecka. Warto wiedzieć, że dziecko wyczuwa zdenerwowanie rodzica i samo zaczyna się wówczas bać.
- Nie należy rezygnować z pójścia do żłobka, gdy dziecko płacze, tupie nogami, kurczowo się trzyma rodzica (o ile oczywiście nie jest to efektem jego uzasadnionego lęku) – jest to normalna reakcja na rozstanie z rodzicem. Zwykle taki stan utrzymuje się do 10-15 minut od wyjścia rodzica ze żłobka, a potem mija, dziecko włącza się w zabawę grupy.
- Nie należy wychodzić ze żłobka ukradkiem, gdy dziecko nie widzi – to bardzo ważne, żeby maluch czuł się bezpiecznie – mama czy tata pożegnali się i poszli do pracy, a dziecko dostaje informację, że rodzice wrócą. Wyjście s bez pożegnania nie służy ani dziecku (gdy nagle zauważy zniknięcie rodzica), ani rodzicowi (będzie się denerwować, jak dziecko zareaguje, gdy zobaczy jego nieobecność).

W placówce prowadzi się różne działania ułatwiające dzieciom adaptację

- Przygotowujemy naklejki z imionami dzieci i opiekunek i umieszczamy je na ubraniu.
- Każde dziecko ma przypisany swój własny numer (szafki, leżaczka, wieszaczka na ręcznik).
- Prowadzimy zajęcia adaptacyjne dla dzieci (ruchowe, muzyczne, plastyczne i integracyjne).
- Opiekunki poznają przyzwyczajenia i potrzeby dzieci, towarzyszące codziennym czynnościom (jedzeniu, zasypianiu, toalecie, ubieraniu się, zabawie).
- Pozwólcie Państwo zabrać dziecku do żłobka ulubioną zabawkę, z którą ma miłe wspomnienia, nie rozstaje się z nią w domu. Może to być także kocyk, poduszka czy inny przedmiot, który będzie się dziecku kojarzył z domem i dzięki któremu łatwiej będzie mu znieść rozłąkę z rodzicami.

Kadra uważnie buduje relacje z dzieckiem, szanując jego potrzeby

- Zwracamy się do dziecka na poziomie jego wzroku.
- Mówimy spokojnym i ciepłym głosem.
- Nie obserwujemy dzieci z boku, lecz inicjujemy kontakt, tworząc ciepłą i przyjazną atmosferę.
- Reagujemy na emocje dziecka (przytulanie, rozmowa, tłumaczenie zaistniałej sytuacji).
- Nie zmuszamy dziecka do jedzenia i innych aktywności – umiejętnie zachęcamy.

Kadra rozpoznaje moment zakończenia adaptacji dziecka i wie, kiedy dziecko jest gotowe do rozstania z rodzicem

- Obserwujemy dziecko, czy zaczyna w żłobku jeść, pić, czy podejmuje zabawę, czy daje się uspokoić opiekunce.
- Dajemy rodzicom wskazówki odnośnie prawidłowego pożegnania się z dzieckiem (kontrola emocji, jasny komunikat do dziecka, że rodzic wychodzi i wróci).
- Określamy gotowość dziecka do pozostania z opiekunkami, która widoczna jest w sytuacji, kiedy nie zwraca już uwagi na obecność rodzica, bawi się z innymi dziećmi, wchodzi do grupy bez stresu i napięcia.
- Nie przedłużamy niepotrzebnie okresu adaptacji np. jeśli dziecko nie przeżywa już dużego stresu, podejmujemy próby pozostawienia na leżakowanie.
- Dziecko samo zwraca się do opiekunów (pokazuje zabawki, patrzy w oczy, nawiązuje kontakt, pozwala się brać na rękę itp.).

Kadra zaznajamia rodziców z przebiegiem procesu adaptacji i jego znaczeniem dla zdrowia i rozwoju dzieci

- Prowadzimy indywidualne rozmowy z rodzicami.
- Informujemy rodziców o zmianach, jakie mogą nastąpić w zachowaniu dziecka podczas adaptacji (zaburzenia snu, zaburzenia aktywności, brak apetytu lub nadmierny apetyt, wymioty, płacz, lęk, niepokój, agresja i moczenie się, itp.).
- Warto rozmawiać z dzieckiem o zmianach, które mają nastąpić w jego życiu, opowiadać, co je czeka, tłumaczyć powody rozłąki oraz zapewniać o swojej miłości i powrotach.
- Nie przedstawiamy dziecku żłobka jako „krajów szczęśliwości”. Mówimy prawdę: będą nowi koledzy, dużo zabawek, ale trzeba będzie tam zostać bez rodziców.
- Jeśli podjęliście Państwo decyzję o pobycie dziecka w żłobku, niech ta sprawa nie będzie przedmiotem negocjacji. Dziecko potrzebuje czytelnych i zdecydowanych komunikatów. Najważniejsza jest konsekwencja w postępowaniu.
- Nie „wynagradzamy” dziecka za pobyt w żłobku (np. obiecując kupienie mu czegoś w zamian za pójście do żłobka) – lepiej chwalcmy dziecko za jego dzielność i umiejętność radzenia sobie w każdej sytuacji. Jeśli dziecko bardzo płakało, powiedzmy mu, że wszyscy ludzie czasami denerwują się i obawiają, robiąc coś pierwszy raz, ale po kilku dniach czują się pewniej – tak będzie i z nim.
- Ważne, by osoba, która pozostawia dziecko w żłobku starała się kontrolować swoje emocje i opanowywać przykre odczucia związane z rozstaniem z dzieckiem.

W trakcie adaptacji kadra daje wsparcie rodzicom w sytuacjach dla nich trudnych

Dla małego dziecka pójście do żłobka wiąże się z pierwszym rozstaniem z najbliższymi oraz przeżywaniem mnóstwa nowych i nieznanych wcześniej doświadczeń/emocji. Zdecydowana większość maluchów rozpoczynających przygodę ze żłobkiem, ma za sobą raczej małe doświadczenie rozłąki z rodzicami, a dodatkowo na tak wielką zmianę w ich życiu nakładają się też obawy i lęki samych rodziców.

Mieszanka ta może powodować burzę negatywnych emocji. Jak sobie z tym poradzić? Podstawą jest akceptacja zmian, jakie nadchodzą w życiu rodziny oraz czas na stopniowe przygotowywanie się do coraz dłuższej rozłąki. Temu właśnie służy adaptacja. Dzięki niej maluch może we własnym tempie, krok po kroku, oswajać się z otoczeniem, poznawać opiekunów i rówieśników. Uczestniczy w codziennych rytuałach, bierze udział w zabawach – czyli: przyzwyczaja się do placówki i wszystkiego, co z nią związane.

W żłobku:

- Rozmawiamy z rodzicami na temat wpływu ich pozytywnego nastawienia do żłobka (nieokazywanie obaw, złych emocji w obecności dziecka), na dziecko.
- Wspieramy rodziców w trudniejszych momentach adaptacji.
- Udzielamy wyczerpujących odpowiedzi na zadawane pytania.